

Myyjäiset Turussa

Jarkko Metsätähti

Vappuna pidettiin Turun seurakunnassa suuret myyjäiset. Kävijöitä oli arviolta yli kaksi tuhatta.

Pääpaino oli tällä kertaa kirpputorilla, jonne seurakuntalaiset olivat keränneet tavaraa yli kahden kuukauden ajan. Niinpä tavaravalkoima olikin poikkeuksellisen runsas ja edustava. Huonekaluosastoilta löytyi keinutuoleja, sohvia, nojatuoleja, lastensänkyjä, valaisimia, tauluja ja mattoja. Kodinkoneosastolla oli kaikkea vispilöistä pesukoneisiin ja radioihin. Vaateosastoilta löytyi vaatteiden lisäksi myös suuri valikoima hattuja ja jalkineita. Myös leluja, pelejä, polkupyöriä, koruja ja kirjoja oli kerätty suuret määrät. Erikoisuutena oli kaatopaikkabasaari, josta saattoi tehdä mitä ihmeellisimpiä löytöjä: vääntyneitä rautanauvoja, herätyskelloja, liesiä, autonrenkaita jne.

Uuttakin tavaraa oli tarjolla. NVK:ssa oli rakennettu lasikuitujollia; sisaret olivat tehneet käsitöitä; helppoheikki myi kampoja ja kyniä, ja lapsille oli järjestetty ongintaa. Jo aikaisin keväällä oli halukkaalle jaettu kukkaruukkuja, jotka nyt löytyivät ruukkukasviosastolta täynnä reheviä kukkia. Einespöydät notkuivat laatikoista ja leivonnaisista. Joita oli leivottu ja pakastettu jo kuukausia etukäteen. Vastapaistetut köyhät ritarit loppuivat alkuunsa. Vetonaulana ainakin vanhemmille turkulaisille oli klimppisoppa, jota myytiin lähes 500 annosta.

Kappeleihin oli rakennettu kirkkoa ja sen toimintaa esittelevä näyttely ja Mormonin Kirjojen myyntipöytä. Apuystyksen huoneessa, joka oli muutettu elokuvateatteriksi, näkivät sadat kävijät filmin "Ihmisen onnenetsintä".

Huomattavan rahatulon lisäksi todettiin myyjäisten kasvattaneen ja yhdistäneen seurakuntaa ja antaneen myös paljon hengellisiä kokemuksia.



Helsingin piirin johtokunta 21. 5. 1972 alkaen: Henry Framelius (vas.), 1. neuvonantaja, Pertti Vorimo, piirinjohtaja, Niilo Hietanen, 2. neuvonantaja, ja Raimo Liimainen, kirjuri.

(jatkoa sivulta 374)

opiskelija helposti menettää sen selkeyden, valppauden ja Herran aktiivisen tuen, joita hän tarvitsee menestyäkseen opinnoissaan. Toisaalta, jos hän osallistuu Herran rauhaa antavaan ja uudistavaan henkeen sapattina, niin sisäiset esteet, jotka voivat alentaa opiskelun tehokkuutta — levottomuus, viivästely ja syyllisyydentunto — tavallisesti vähenevät suuresti seuraavan viikon ajaksi.

„Muista pyhittää lepopäivä.“ Pyhittäminen tapahtuu kielitöiden kautta. Tässä tapauksessa opiskelija pyhittää sunnuntainsa Herralle luopumalla toiminnoista, jotka eivät ole sinänsä millään tavoin vääriä, viedäkseen tuon päivän pyhyden mukanaan tuleviin päiviin.

Terry Warner
filosofian ylimääräinen professori
kunniakirjaohjelman ohjaaja
Brigham Youngin yliopisto



Sunnuntaina, heinäkuun toisena päivänä n. klo 21.20 poistui keskuudestamme presidentti Joseph Fielding Smith vävynsä Bruce R. McConkien kodissa. Vanhin McConkien mukaan "hänen kuolemansa oli suloinen ja helppo, yhtä tyyni ja rauhallinen kuin jos hän olisi nukahtanut, niin kuin hän itse asiassa olikin. Hänen laitansa oli samoin kuin sen muinaisen miehen, josta Jeesus sanoi: 'Lasarus nukkuu.' Hän kuoli istuessaan samalla tuolilla millä hänen rakas Jessiensä oli istunut noin yksitoista kuukautta sitten vastatessaan samaan kutsuun."

Tulemme syvästi kaipaamaan presidentti Smithiä, sillä hänen elämänsä oli esimerkki tehtävälleen antautumisesta ja palvelemisesta. Mutta presidentti N. Eldon Tannerin sanoin "tämä ei ole surun vaan riemun

hetki, sillä hänen elämänsä ja toveruutensa on ollut siunauksenamme ja tiedämme, että hän on mennyt ottamaan vastaan suuren palkinnon, jota varten hän oli niin hyvin valmistautunut".

Presidentti Smithin hautajaiset olivat torstaina, heinäkuun kuudentena päivänä, ja hänen ruumiinsa laskettiin lepoon Salt Lake Cityn hautausmaalle.

Presidentti Smith oli syntynyt 19. heinäkuuta 1876 Julina Lambson Smithin ja Joseph F. Smithin, kirkon kuudennen presidentin ja profeetta Joseph Smithin veljen Hyrum Smithin pojan, poikana. Hänet asetettiin apostoliksi vuonna 1910 hänen ollessaan 33 vuoden ikäinen. Kirkon presidentti hänestä tuli 23. tammikuuta 1970.

Perjantaina, heinäkuun seitsemäntenä päivänä, Suolajärven temppelissä, asetettiin ja erotettiin presidentti Harold B. Lee kirkon yhdenneksitoista presidentiksi. Asettaminen tapahtui kahdentoista neuvoston pitämän kokouksen jälkeen, mikä neuvosto oli ollut kirkon hallitseva elin presidentti Smithin kuoleman jälkeen.

Presidentti Lee nimitti presidentti N. Eldon Tannerin ensimmäiseksi neuvonantajakseen ja vanhin Marion G. Romney kahdentoista neuvostosta toiseksi neuvonantajakseen. Presidentti Spencer W. Kimball nimettiin kahdentoista koorumin presidentiksi.

Profeetat aikojen saatossa



Fritz Mäkinen
lähetyshallituksen ensimmäinen
neuvonantaja

Puhuessamme "ilmoituksista" uskonnollisessa mielessä tarkoittaa se jumalallisen totuuden tunnetuksi tekemistä ihmisille sellaisena kuin sen Herra on valitsemalleen profeetalle ilmoittanut. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ehkä vaikuttavin ja voimakkain opetus on, että Herra jälleen jatkuvasti ilmoittaa tahdonsa ja suunnitelmansa valitsemansa profeetan kautta.

Raamattu ja muut pyhät kirjoitukset todistavat meille, että Jumala aina, Adamista alkaen, on henkilökohtaisten ilmoitustensa kautta johtanut kansoja. Sitä mukaa kuin muistiin merkityt ilmoitukset lisääntyivät muodostui niistä ihmisille pysyvä laki ja elämisen ohjeet.

Jumala on kaikissa toimituksissa äärimmäisen johdonmukainen ja niinpä profeetta Aamos kertookin siitä, että Herra vaatii profeettojaan puhumaan kansalle totuuden sellaisena, kuin se on heille ilmoitettu, "sillä ei Herra, Herra, tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilleensa profeetoille". Jesaja sanoo samasta asiasta: "Herra on ilmoittanut alusta asti, mitä tuleva on". Herralta tulevien ilmoitusten tarkoituksena on opettaa ihmisille evankeliumin perustotuuksia, ja nämä ilmoitukset on saatettava ihmisten tietoon juuri sellaisina, kuin ne ovat lähteneet Hänen suustaan. Meidän on syytä muistaa Kristuksen sanat: "Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee." Kirjoitukset kertovat meille lukuisista profeetoista, jotka kukin

aikanaan ovat toimineet Jumalan valtakunnan työmiehinä ja Hänen palvelijoinaan sekä saaneet opetusta ylhäältä Herralta ja vuorostaan kertoneet saamansa tiedot ihmisille. Näin oli aina Johannes Kastajaan asti, joka oli Vapahtajamme edelläkävijä.

Samoin kuin nykyajan nk. kristityillä ihmisillä, oli myös entisajan ihmisillä tietoisuus Adamista, joka seurusteli Jumalan kanssa ja jota Jumala neuvoi ja opetti vielä senkin jälkeen, kun hänet oli karkoitettu Eedenistä. Hän on alusta alkaen kehottanut ihmisiä parannusenteeseen ja jättämään syntiset elämäntavat ja varoittanut niistä onnettomuuksista, joita synti jättämättömästi tuo tullessaan. On luonnollista, että eri aikakausina Herran täytyi ohjata ja neuvoa ihmisiä eri tavalla, aina sen mukaan minkälaiset olosuhteet kulloinkin vallitsivat, mutta eräs ilmoitus oli kuitenkin kaikille ajanjaksoille yhteinen, ja se oli lupaus Vapahtajan ja Lunastajan syntymisestä maailmaan.

Yleinen mielipide Vapahtajan kuoleman jälkeen oli, että ilmoitukset Herralta loppuivat, että Herra oli sanottavansa sanonut ja lisää tietoa ei enää tarvita. Tämä ajattelutapa sai yhä enemmän ja enemmän kannattajia, ja niinpä siitä on muodostunut monille kirkkoille suoranainen "uskon- ja opinkappale". Ihmiset mielellään uskovat sen, että Jumala on Kristuksen kautta sanonut kaiken sen, mitä Hänellä on sanottavana ihmiskunnalle. Johtuneeko se ehkä sisäisestä pelosta

tai huonosta omastatunnosta, mutta tuntuu siltä, että tämänkaltainen ajatustapa ainakin näennäisesti päästää ihmiset jostakin sellaisesta taakasta, jota he ilmeisesti pelkäävät kantaa. Mielellään he uskovat jopa sellaisiinkin satuihin, että Kristus on tehnyt kaiken puolestamme niin, että meidän ei sen enempää tarvitse elämääme surra, vaan kaikki on kunnossa ja me olemme pelastetut Kaikkivaltiaan suuresta käsittämättömästä armosta. Näin ajatellaan suurimmassa osassa kristittyä maailmaa.

Mutta onko totta, että Herran ilmoitukset lakkasivat Vapahtajamme ja apostolien toiminnan päättymisen jälkeen? Kyllä, se on totta, että Herran Henki vetäytyi pois ihmisten keskuudesta ja ilmoitukset lakkasivat. Ja miksi ne lakkasivat? Sen tähdenkö, että Herra oli sanottavansa sanonut ja mitään lisää ei tarvita? Ei sen tähden, vaan siksi, että ihmiset eivät enää halunneet kuulla Jumalan ääntä, vaan ryhtyivät muokkaamaan Hänen selkeitä oppejaan ja neuvojaan omien etujensa ja mielihalujensa mukaisiksi ja asettivat ihmisviisauden Jumalan viisautta korkeammalle. He olivat hylänneet Jumalan antaman pappeuden ja valtuuden sekä kieltäneet Hänen voimansa. Jäljelle jäi ainoastaan jumaluuteen viittaava ulkokuori.

Mutta se, että Herra silloin vaikenä ja jäi odottamaan, että ihmiset todella vakain mielin ryhtyisivät etsimään Häntä, ei merkinnyt sitä, että Hän olisi sulkenut suunsa kokonaan, eikä enää milloinkaan ilmai-

sisi itseään, kuten menneinä aikoina. Tästä meillä ovat todisteena monet profeettain pyhät kirjoitukset, ne jotka ovat kirjoitetut tällä itäisellä pallonpuoliskolla, kuten myös ne, jotka ovat kirjoitetut läntisellä pallonpuoliskolla.

Jos tarkastelemme itäisen pallonpuoliskon profeettain kautta tulleita ilmoituksia, niin huomaamme, miten tärkeinä niitä pidettiin sekä yksilöitä että kansakuntia ajatellen. Kuningas Salomo, joka vaikutti n. 950 eKr. sanoo: "Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa käy kurittomaksi." Apostoli Paavali rukoili efesolaisten puolesta, että Herramme Jeesuksen Kristuksen Isä antaisi heille viisauden ja ilmestyksen hengen Hänen tuntemisessaan. Sellaiset profeetat kuten Jesaja, Jeremia, Sakarja, Joel, Miika ja monet muut, profetoivat myöhempien aikojen ilmoituksista ja ilmes-tyksistä, ajasta, joka oli tuleva ja jolloin suurimmat Herran ihmetyöt tulevat tapahtumaan. Silloin Herra tulee nostamaan viirin pakanakan-soille ja kokoaa Israelin kansan maan neljästä äärestä. Eikä Herra kokoa ainoastaan Israelin kansaa, vaan kaikki valittunsa maan päällä, kaikki, jotka haluavat kuulla Hänen äänensä. He tulevat nousemaan vuorten huipuille, joille Jumalan temppele on rakennettu ja he oppivat tuntemaan Hänen polkunsa ja vaeltamaan Hänen teitiansä, ja Herra on vuodattava Henkensä kaiken lihan päälle, kunnes maa on täynnä Herran tuntemusta.

Entä mitä tuolla läntisellä pallonpuoliskolla on tapahtunut? Se pie-

ni joukko Joosefin jälkeläisiä, jonka Herra oli ohjannut Jerusalemita Amerikan mantereelle, oli ilmoitusten kautta tietoinen Hänen suunnitelmistaan. Niinpä esim. profeetta Lehi tiesi Jerusalemin hävityksen, Juudaan kansan hajoittamisen ja sen, että Herra jälleen tulee kokoamaan heidät ja he saavat hallita omaa maataan. Kuningas Benjamin profetoi n. 124 eKr. hyvin seikkaperäisesti Hänen syntymisestäään ja elämästään maan päällä, mainiten mm., että Hänen äitinsä nimi tulee olemaan Maria. Ja niin kuin Raamatusta käy selville, että Herralla ei suinkaan ollut tarkoitus vaieten katsella lastensa toimintaa täällä kuolevaisuudessa, niin myös Amerikan mantereella eläneitten profeettojen muistiin kirjoitetut ilmoitukset lupavat, että tulossa on aika, jolloin Herralle tulee nousemaan Mooseksen veroinen profeetta, jonka välityksellä kaikki aikaisemmat teot, tapahtumat ja ilmoitukset saate- taan jälleen ihmisten tietoon. Näistä muistiin merkityistä tiedoista ja niiden tallettamisesta jälkipolvia varten kertoo profeetta Mormon seuraavasti: "... ja ne on kätke- tävä Herran haltuun, jotta ne tulisi- vat ilmi hänen sopivaksi katsoma- lansa ajalla. Ja tämä on se käsky, jonka minä olen saanut, ja katso, ne tulevat ilmi Herran käskystä, silloin kun hän viisauressansa hyväksi näkee." (Mormon 5:12-13) Profeetta Mormon selittää myös syyn siihen, miksi Amerikan mantereella lakkasivat Herran ilmoitukset ja miksi aikakirjoja ei enää tar-

vittu. Hän kirjoittaa siitä seuraavasti: "Mutta jumalattomuus vallitsi kaikkialla maassa, niin että Herra otti pois rakkaat opetuslapsensa, ja ihmeteot ja terveeksitekemis- set loppuivat kansan syntisyyden tähden. Eikä tullut Herralta lahjoja, eikä Pyhä Henki laskeutunut kenenkään päälle heidän jumalatto- muutensa ja epäuskonsa tähden." (Mormon 1:13-14)

Keväällä v. 1820 alkoi ihmeellinen tapahtumain sarja, joka oli alkuna sekä vanhan maailman, että uuden maailman profeettojen ilmoitusten täyttymiselle. Tällöin Herra katkaisi vuosisatoja kestäneen hiljaisuuden ja tämä hiljaisuus katkesi erään 14-vuotiaan pojan vilpittö- mään rukoukseen, ja vastauksen hän sai kokea sekä ilmoituksen et- tä ilmestyksen muodossa. Ja niin tämän pojan yhteydenpito taivai- siin säilyi, ja kaikki ne pyhät toimi- tukset ja kaikki se, mikä oli Herran silmissä pyhää, ja mikä oli otettu aikoinaan pois ihmisten keskuu- desta heidän pahuutensa takia, se palautettiin jälleen maan päälle ih- misten hyväksi ja pelastukseksi. Kristus saattoi jälleen kerran pe- rustaa kirkkonsa täydellisenä ih- misten keskuuteen.

Onko Jumala todella palauttanut kirkkonsa ja evankeliuminsa täy- dellisenä maan päälle? Onko totta, että Hän on herättänyt keskuu- temme profeetan johtamaan kirk- koaan Herralta saamiensa ilmoi- tusten mukaisesti. Näihin kysymy- siin antaa kirkkomme sinulle vas- tauksen.